

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. august 2018 — Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. mod Deepak Mehta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tallinna Ringkonnakohus — Estland)

(Sag C-521/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2004/48/EF — artikel 4 — søgsmålskompetence for en organisation til kollektiv repræsentation af varemærkeindehavere — direktiv 2000/31/EF — artikel 12-14 — ansvar for en leverandør af tjenester, som består i udlejning og registrering af IP-adresser, der gør det muligt anonymt at anvende domænenavne og websteder)

(2018/C 352/19)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Sagsøgt: Deepak Mehta

Konklusion

- 1) Artikel 4, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtet til at anerkende, at en organisation til kollektiv repræsentation af varemærkeindehavere, såsom den i hovedsagen omhandlede, er berettiget til med henblik på at forsvare disse varemærkeindehaveres rettigheder i eget navn at iværksætte de i dette direktiv fastsatte retsmidler, og med henblik på at håndhæve de nævnte rettigheder i eget navn at indbringe sager for domstolene, forudsat at den nævnte organisation i henhold til national lovgivning betragtes som havende en direkte interesse i at forsvare disse rettigheder, og denne lovgivning gør det muligt for organisationen at optræde som part i retssager, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.
- 2) Artikel 12-14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) skal fortolkes således, at de begrænsninger i ansvaret, som de fastsætter, finder anvendelse på en leverandør af en tjeneste, som består i udlejning og registrering af IP-adresser, der gør det muligt anonymt at anvende domænenavne, som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som denne tjeneste henhører under de i disse artikler omhandlede tjenester, og den opfylder alle de hertil knyttede betingelser, i det omfang en sådan leverandørs virksomhed udelukkende er teknisk, automatisk og passiv, hvilket indebærer, at leverandøren hverken har kendskab til eller kontrol over de informationer, der transmitteres eller oplagres af vedkommendes kunder, og hvor leverandøren ikke spiller en aktiv rolle ved at gøre det muligt for disse sidstnævnte at optimere deres virksomhed med onlinesalg, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 13.11.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 15. juni 2018 — Gennaro Cafaro mod DQ

(Sag C-396/18)

(2018/C 352/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Appellant: Gennaro Cafaro

Indstævnt: DQ

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er de nationale bestemmelser i form af premierministerens dekret af 9. september 2008 — der i henhold til artikel 748, stk. 3, i codice della navigazione (luftfartsloven) regulerer begrænsningerne for ansættelse af flybesætningen hos DQ og bl.a. foreskriver, at ansættelsesforholdet ophører, når arbejdstageren fylder 60 år — i strid med forordningen nr. 1178/2011 ⁽¹⁾ for så vidt som forordningen foreskriver en aldersgrænse på 65 år for piloter i erhvervmæssig lufttransport? Såfremt den nationale særlovgivning skal undlades anvendt, finder denne forordning da anvendelse på den foreliggende sag?
- 2) Subsidiært, og for så vidt som forordningen materielt set (*ratione materiae*) ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, ønskes oplyst, om de ovennævnte nationale bestemmelser er i strid med det princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder i henhold til direktiv 2000/78 ⁽²⁾, og til Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21, stk. 1), som konkret kommer til udtryk i direktiv 2000/78?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3.11.2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flybesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 26. juni 2018 — AW, BV, CU, DT mod Lietuvos Respublika, atstovaujama Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos og Bendorjo pagalbos centro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

(Sag C-417/18)

(2018/C 352/21)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AW, BV, CU, DT

Sagsøgte: Lietuvos Respublika, atstovaujama Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos og Bendorjo pagalbos centro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Regulerer artikel 26, stk. 5, i direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2009/136/EF ⁽²⁾, den obligatoriske tilrådighedsstillelse af lokaliseringsfaciliteter, når opkald foretages fra mobilenheder uden SIM-kort?
- 2) Når en medlemsstats nationale lovgivning giver privatpersoner mulighed for at foretage opkald til det europæiske alarmnummer »112« uden et SIM-kort, betyder dette forhold da, at der skal etableres lokaliseringsfaciliteter for sådanne alarmopkald i henhold til artikel 26, stk. 5, i direktiv 2002/22/EF, som ændret ved direktiv 2009/136/EF?